

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

**Новоушицька селищна рада
Хмельницької області**
вул. Подільська, 12,
с/мт Нова Ушиця,
Хмельницька область, 32600

*Стосовно пропозицій щодо удосконалення
проектів регуляторних актів*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Новоушицької селищної ради Хмельницької області «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на 2021 рік» (далі – проект рішення 1), «Про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2021 рік» (далі – проект рішення 2), «Про встановлення єдиного податку на 2021 рік» (далі – проект рішення 3) (разом – проекти рішень) та документи, що надані листом Новоушицької селищної ради Новоушицького району Хмельницької області від 06.05.2020 № 750.

За результатами проведеного аналізу проектів рішень, експертних висновків постійної комісії з питань планування, фінансів, бюджету та соціально-економічного розвитку Новоушицької селищної ради та аналізів регуляторного впливу до проектів рішень на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Щодо проектів рішень

Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Згідно із пунктом 12.3 статті 12 ПКУ селищні та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів та податкових пільг зі сплати місцевих податків і зборів до 15 липня року, що передуює бюджетному періоду, в

Державна регуляторна служба України
ВІХ №3317/0/20-20 від 04.06.2020

Ткаченко Лілія Петрівна

Роз'яснення стосовно застосування вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» під час прийняття рішень органами місцевого самоврядування щодо встановлення місцевих податків і зборів

Відповідно до вимог Закону України від 11.09.2003 № 1160 «Про
засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»
(далі – Закон) рішення про встановлення місцевих податків та зборів мають
ознаки регуляторних актів та потребують реалізації процедур,
передбачених цим Законом.

Законом України від 16 січня 2020 року № 466-IX «Про внесення змін до
Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків,
усуєнення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві»
(далі – Закон № 466) внесені зміни до Податкового кодексу України (далі –
Кодекс).

Суттєвих змін зазнала стаття 12 Кодексу, якою визначаються
повноваження сілських, селищних, міських рад та рад об'єднаних
територіальних громад, що створені згідно із Законом та перспективним
планом формування територій громад, щодо податків та зборів. Зазначені
зміни набули чинності 23 травня 2020 року.

Так, Законом № 466 змінені строки прийняття та оприлюднення
рішень про встановлення податків та/або зборів.

**Рішення про встановлення місцевих податків та зборів та податкових
пільг зі сплати місцевих податків і зборів приймаються органами місцевого
самоврядування до 15 липня року, що передуює бюджетному періоду, в якому
планується застосування місцевих податків та/або зборів, та**

про внесення змін до таких рішень (п.12.3 ст.12).

У разі якщо до 15 липня року, що передуює бюджетному періоду, в якому
планується застосування місцевих податків та/або зборів орган місцевого
самоврядування не прийняв рішення про встановлення відповідних місцевих
податків та/або зборів, що є обов'язковими згідно з нормами цього Кодексу,
такі податки та/або збори справляються виходячи з норм цього Кодексу із
застосуванням ставок, які діали до 31 грудня року, що передуює бюджетному
періоду, в якому планується застосування таких місцевих податків та/або зборів
(п. 12.3.5 п. 12.3 ст.12).

Також Законом № 466 визначено, що у рішеннях про встановлення
місцевих податків та/або зборів, а також податкових пільг з їх сплати **може не
визначатися термін його дії. У такому випадку рішення буде чинним до
прийняття нового рішення** (абзац другий п. 12.3.3 п.12.3 ст.12).

Отже, Законом № 466 скасований обов'язок щорічного прийняття
рішень про встановлення місцевих податків та/або зборів.

якому планується застосування встановлюваних місцевих податків та/або зборів, та про внесення змін до таких рішень.

Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та/або зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначенні статтею 7 цього Кодексу з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII цього Кодексу для відповідного місцевого податку чи збору.

Натомість, у проектах рішень відсутні обов'язкові елементи, встановлені статтею 7 ПКУ.

Тому, пропонуємо визначити в проектах рішень усі обов'язкові елементи податку окремо або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті та розділи) ПКУ, якими вони встановлені для відповідного місцевого податку чи збору.

Також звертаємо увагу, що Законом України від 16.01.2020 № 466-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві», який набрав чинність 23 травня 2020 року, внесені зміни до положень Кодексу в частині прийняття рішення органами місцевого самоврядування про встановлення місцевих податків та/або зборів.

Ураховуючи вищевикладене, проекти рішень не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізів регуляторного впливу до проектів рішень

Надані аналізи регуляторного впливу до проектів рішень (далі – АРВ), не у повній мірі відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

В АРВ відсутні розрахунки витрат, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття проекту рішення щодо кожного запропонованого проектом рішення розміру ставок (усі розміри ставок, які регулюються проектом рішення необхідно обґрунтувати у АРВ з відображенням витрат суб'єктів господарювання, на яких справляє вплив зазначене регулювання, зокрема у Тесті малого підприємництва (далі – М-Тест).

У розділах I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема: визначити причини її виникнення; оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб; визначити основні групи, на які вона справляє вплив; обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

При визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник (в АРВ до проекту рішення 1, 3) обмежився лише текстовим описом проблеми. Не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери життя та діяльності, на які проблема має найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

У розділах II «Цілі державного регулювання» АРВ розробник повинен чітко визначити мету державного регулювання, що має бути безпосередньо пов'язана з розв'язанням проблеми.

Зокрема, розробником не визначені індикатори зменшення масштабів проблеми, що характеризувало б досягнення мети регулювання, а тому зробити висновок, чи є цілі реально досяжними не вбачається можливим.

У розділах III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, з яких обрати не менше двох альтернатив, стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожній з них.

Однак, розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей обмежився лише текстовим описом вигод і витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них. При цьому, під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва окремо кількісно розробником не визначено витрати, які будуть виникати внаслідок запровадження кожного з альтернативних способів, у грошовому еквіваленті відповідно до Додатку 2 до Методики.

В АРВ розробником не наведено жодних розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Зазначене не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

В АРВ до проекту рішення 2 розробником при оцінці впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання невірно визначена питома вага груп (у відсотках) у загальній кількості суб'єктів.

В АРВ до проекту рішення 3 зазначено, що кількість суб'єктів малого підприємництва, що підпадає під дію регулювання складає 871 суб'єктів, а у розділі 3 Тесту малого підприємництва (далі – М-тест) цей показник визначено на рівні 876 одиниць.

У зв'язку з неналежним опрацюванням попередніх розділів АРВ, у розділах IV АРВ розробником не доведений вибір оптимального альтернативного способу з

урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного.

У розділах V АРВ розробником не описаний механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти норми проекту рішення та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

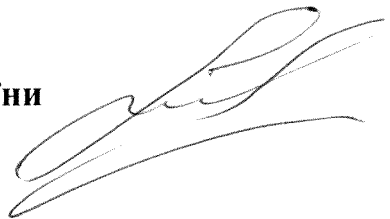
Крім того, розробником не оцінені організаційні заходи, що мають здійснити органи влади для впровадження цього регуляторного акта після набрання їм чинності.

Підсумовуючи наведене вище, проекти рішень не узгоджуються з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятих альтернатив.

Пропонуємо привести проекти рішень Новоушицької селищної ради Хмельницької області «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на 2021 рік», «Про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2021 рік», «Про встановлення єдиного податку на 2021 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства з урахуванням наданих зауважень та пропозицій, а аналізи їх регуляторного впливу – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Т. в. о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Олег МІРОШНІЧЕНКО

